

dr Ričard Šulc

**Lečenje
neizlečivih
bolesti**

**Pripremio:
Sem Bajser**

Sadržaj:

1. Uvod	7
2. Novi program za neizlečive bolesti	21
3. Post na sokovima	41
4. Približavanje prirodi	58
5. Korišćenje vode za lečenje - moć hidroterapije	61
6. Čišćenje creva	77
7. Čišćenje jetre	96
8. Čišćenje bubrega	105
9. Pročišćavanje krvi	113
10. Rak dojke	117
11. Rak grlića materice	123
12. Rak prostate	152
13. Rak mozga	160
14. Rak pluća	165
15. Rak jetre	172
16. Rak pankreasa	179
17. Leukemija	184
18. Lečenje dece od raka	188
19. Sida	199
20. Biljne formule za imuni sistem i rak kože	211
21. Uklanjanje bola	230
22. Artritis	234
23. Alchajmerova bolest i demencija	241
24. Šlog i povrede glave	249
25. Regeneracija kostiju, mišića i nerava	259

26. Dijabetes	270
27. Upala slepog creva	277
28. Oboljenja oka	281
29. Lupus	288
30. Emfizem i druga plućna oboljenja	292
31. Bolesti srca	294
32. Oboljenja nervnog sistema	311
33. Pravljenje biljnih napitaka - 1. deo	336
34. Pravljenje biljnih napitaka - 2. deo	352
35. Odgovori na pitanja čitalaca	361
36. Zaključak	388
37. Kako izlečiti kućne ljubimce	396
Dodatak: Recepti	427
Uvod u video snimke	443
Spisak lekovitog bilja	447
Indeks bolesti	451

1. poglavlje

Uvod

Spremite se da postanete izlečeni. Ja verujem da je to moguće.

Nikada do sada nisam video nešto poput ovoga. Nikada do sada nisam video kako se leče teško izlečive bolesti. Čuo sam za teorije. Čuo sam za prevenciju. Ali nikada nisam čuo da se prirodnim lekovima tretiraju ovakva stanja. Ali sada znam, a znaćete i vi. Odgovori su ovde.

Odgovore u ovoj knjizi i kolekciji video materijala pod naslovom „Lečenje neizlečivih bolesti“ dala su dva izvanredna lekara: dr Džon R. Kristofer i njegov najbolji učenik, dr Ričard Šulc. Ova dva čoveka ono što znaju naučila su radeći u lečilištima. Naučili su to radeći sa stvarnim ljudima. Naučili su lečeći bolesne, a ne pričajući ili čitajući o njima. Oni nisu teoretičari, niti su to hteli da budu. Oni su lekari.

Ako ovde želite da pronađete neke nove teorije iz medicine, došli ste na pogrešno mesto. Ali, ako želite da saznate kako izlečiti neizlečivo, nema boljeg mesta od ovog. Uz ovu knjigu idu i video snimci. Ono čega nema u knjizi, ima na video snimcima, a čega nema u njima, ima u knjizi. Treba ih koristiti zajedno. Jer oni su napravljeni da bi vam pružili znanje koje do ovog časa nijedan laik nije mogao lako dobiti.

Pročitajte celu ovu knjigu i pogledajte sve video snimke. Nemojte samo čitati i gledati ono što se tiče vašeg stanja, zato što se stvari koje se odnose na sve vrste bolesti nalaze u različitim poglavljima i opisane su za različite slučajeve drugih stanja. Ako po ovoj knjizi budete tražili samo jedan lek ili samo jednu lekovitu biljku, onda ćete i dalje biti žrtva konvencionalne medicine.

Ova kolekcija materijala zvana „Lečenje neizlečivih bolesti“ prezentuje razne programe, koje treba u celosti ispratiti. Nemojte birati i koristiti samo delove programa za koje mislite da će vas izlečiti. Svi ti delovi su sastavljeni u jednu celinu, jedan program, zato što su dr Kristofer i dr Šulc otkrili da su SVI „delovi“ neophodni kako bi neka bolest mogla da se sanira.

Zašto informacije iz ove knjige nisu poznate javnosti?

Niko ne leči neizlečive bolesti. To je tako zato što ne znaju kako da ih leče. I zato informacije iz ove knjige nećete naći ni na jednom drugom mestu.

Svi se plaše da ih iznesu u javnost. Oni se plaše državnog vrha i medicinskih komisija. I ne samo to: današnji lekari baš i ne vole da se pozabave teže izlečivim slučajevima, jer ih plaši mogućnost smrti njihovih pacijenata. Više bi voleli da imaju posla sa zdravijim osobama, kojima treba samo malo pomoći.

Pored toga, danas postoje i mnogi lekari prirodne medicine koji misle da nije moguće izlečiti teže izlečive bolesti. Oni često na sva usta govore o sveobuhvatnom izlečenju – ali to je samo priča. Duboko u sebi, oni NE VERUJU da herbalizam i prirodne metode lečenja mogu izlečiti neizlečivo. Pa čak i kad bi verovali, neznaju kako to da učine.

Mnogi današnji lekari prirodne medicine koriste izraz „komplementarna“ medicina, pod kojom podrazumevaju prirodne metode lečenja kao dodatak savremenim medicinskim tehnikama.

Dopustite mi da budem potpuno otvoren: Metode koje su prikazane u knjizi „Lečenje neizlečivih bolesti“ nisu dodatak savremenoj medicini. *One su zamena za nju.* U mnogim slučajevima dosta je teško lečiti ljude prirodnim metodama zbog štete koju je savremena medicina pre toga nanela.

Veliki deo patnji pacijenata nije uzrokovan njihovim bolestima, već besmislenim i varvarskim metodama čeličnog medicinskog sveta današnjice. Morate odlučiti kojim ćete putem ići: prirodnim ili putem savremene medicine. Ako krenete nekom sredinom, onda se nećete u potpunosti posvetiti nijednom od ova dva puta, što bi ipak trebalo da učinite.

Odgovore iz ove knjige posvećujem vama

Od kada sam ušao u vode prirodne medicine pre više od 20 godina, uvek sam tražio lek za neizlečive ili teže izlečive bolesti. Obične bolesti mi nisu privlačile pažnju. Drugi mogu izaći s njima na kraj. Ja samo želim da saznam kako da izlečim ljude koji umiru ili koji celog života pate.

Poznavao sam jednog čoveka iz Nju Džerzija. Imao je lepu ženu koju je mnogo voleo. Ali ona se razbolela od raka, i on nije znao šta da radi. Pre

nego što je saznao za stvari koje su mogle da je izleče, ona je već preminula.

Nikada ne bih voleo da se vi nađete u takvoj situaciji. Kada nečiji život visi o koncu, ja ne želim da gubite vreme sa prirodnim metodama koje vas ne mogu spasiti, niti sa lekarima koji nemaju iskustva u lečenju neizlečivih bolesti. Ne bih voleo da živite u patnjama.

Pronalaženje dr Kristofera i njegovog učenika dr Šulca, bio je odgovor na moje molitve. A i vama će sigurno pomoći.

Vi možete izlečiti bolesti koje drugi smatraju neizlečivim i beznadežnim, ali to NE MOŽETE učiniti sa lošim sredstvima i neadekvatnim metodama mnogih današnjih lekara prirodne medicine. Potrebno vam je znanje koje ćete naći u ovoj knjizi.

Prvih pet video snimaka smo snimili u septembru 1994. godine, u okolini moje kuće na vrhu Afton planine u Blu Ridžu. Preostalih sedam je snimljeno u februaru i oktobru 1995. godine.

Tokom prvih snimanja, dr Ričard Šulc je morao da putuje za Englesku i Francusku, gde je držao predavanja. Tokom dva meseca njegovog odsustva, ja sam ga zvao telefonom 31 put, često pričajući s njim duže od sat vremena. Postavljao sam mu mnogo pitanja o načinu lečenja raznih teže izlečivih bolesti. Sve informacije koje sam od njega dobio, a koje nisu snimane, zapisane su u ovoj knjizi.

Otkrio sam da je postavljanje pravog pitanja ključ koji otvara sva vrata. To što lekar može znati nešto, ne znači da ćete vi saznati – osim ako ne postavite pravo pitanje. Recimo, da ja nisam postavljao pitanja, napisavši preko 700 stranica telefonskog razgovora, vi možda nikada ne biste došli do ovih informacija.

Kao što ćete videti, Ričard Šulc više ne radi. Ova video kolekcija i knjiga su jedina šansa da saznate kako sami za sebe da pravite lekove.

Znao sam da će sve zavisiti od mene, te sam se zato pobrinuo da nijedan detalj ne propustim.

A sada pogledajmo malo u biografije vaša dva učitelja, dr Kristofera i dr Ričarda Šulca. Krenimo od čoveka koji je sve ovo započeo – dr Džona Kristofera.

Dr Kristofer je imao zadatak pred sobom: da bolesne leči onim što je smatrao Božijim prirodnim metodama lečenja

U medicinskim krugovima smatrali su ga šarlatanom, prevarantom i ludakom, koji glupe, neobrazovane i lakoverne ljude podučava gomilom laži o nekakvim travama. Ali, za one koje je spasio od smrti, od kojih su lekari odustali i slegali ramenima, on je bio najbolji lekar 20. veka.

Kao dečak ovako je govorio svojoj majci: „Mama, kada porastem, hteo bih da budem lekar“. „Svašta“, odgovarala je njegova majka, „lekari moraju da seku ljude po telu kada ih operišu, a ti ne možeš da podneseš ni prizor krvi kada spremamo pile za večeru“.

„E pa, mama“, dečak je proročki uzvratio, „ja ću biti lekar koji ne seče ljude po telu“.

A to je i postao.

Jedne snežne večeri u Juti, Džon Rejmond Kristofer se jako razboleo i ležao je u postelji sa gušoboljom. Tada ih je jedan lekar prirodne medicine posavetovao: „Sada uradite to i to da biste izbacili sluz“, govorio je. Uradili su tako, i dečak je ubrzo ozdravio.

Dok je bio dečak, njegova majka je patila i od edema i od dijabetesa. Nisu joj pomagali konvencionalni medicinski tretmani. Dr Kristofer se priseća da je „neki putujući lekar došao u našu kuću da leči majku. Preporučio joj je nekoliko lekovitih biljaka, od kojih joj je bilo bolje i imala više energije. Međutim, ubrzo nakon toga, ovaj čovek je uhapšen i odveden u zatvor, jer nije imao licencu za medicinsku praksu. Pošto više nismo mogli da stupimo u kontakt sa njim, mojoj majci je bivalo gore i kasnije je preminula“.

Njegova porodica se seća kako je kao dečak gledao svoju majku dok je umirala polako i uz velike bolove. Njena koža je pucala i nastajala je gangrena. Tada je Džon Kristofer odlučio da će naučiti sve što može o lekovitom bilju i prirodnom lečenju, nadajući se da će tako moći da spreči da se drugi ljudi razbole i umru kao njegova majka.

Kada je porastao, krenuo je da pohađa prava na Univerzitetu Juta. Ali Bog je tada ispružio Svoju ruku ka njemu i rekao „NE“ pravima. Džonova karijera kao advokata je doživela užasan kraj, kada je kao pešak nastradao u strašnoj saobraćajnoj nesreći. Proglašen je mrtvim i odveden u mrtvačnicu.

Pozvali su njegovu porodicu da ga identifikuje. Kada su došli da ga vide, videli su kako se pomeraju trepavice na njegovom oku. Tada su ga odveli u bolnicu. Patio je od gubitka pamćenja nekoliko sedmica, koje se često tokom njegovog života vraćalo. Lekari u bolnici su mu rekli da će biti dobro

ako uopšte doživi 35. godinu, usled potresa mozga, gubitka pamćenja i povrede leđa, kao i onesposobljavajućeg artritisa sa kojim je rođen (lekari nisu bili u pravu; doživeo je 73. godinu).

Ne samo da je tako bolestan preživeo suđenje, već je i njegova rođaka Džejn Štajner ovako rekla za njega: „Ne poznajem nijednog čoveka sadašnjice koji je toliko progona i uvreda preživeo kao Rej. A to mu se dešavalo verovatno zbog njegove dve glavne mane: bio je previše darežljiv i previše je verovao ljudima, do naivnosti“.

Kao što reče ona: „Jedno je kada vam sude i kad vas gone ljudi ateisti i neprijatelji, ali sasvim je druga priča kada vam navodni 'prijatelji' okrenu leđa i blate vas iz lične koristi“.

Mnogi ljudi, čak i lekari prirodne medicine, bili su ljubomorni na čudesne lekove dr Kristofera. U Juti su ga lekari tužili i izveli pred sud. Van očiju javnosti, rekli su mu da prebrzo leči ljude i da im time kvari posao. Ali, on je odbio da se promeni.

Tokom svoje karijere, dr Kristofer je stalno bio po sudovima i zatvorima. Jednom prilikom je uhapšen tokom svog predavanja, kada je jednoj ženi koja je patila od raka dao neke lekovite biljke da bi joj smanjio bolove.

Obično je porota bila nastrojena protiv sudskih odluka. Ipak, 1969. godine, nije imao toliko sreće i osudili su ga zbog toga što je izdavao „recepte“ (preporučivao lekovito bilje) bez licence. To je bio zločin. Dr Kristoferu je oduzeto njegovo građanstvo i bilo mu je zabranjeno da glasa. Ali po kojem je to kriterijumu on bio kriminalac?

Neki hirurg ga je jedanput nazvao, i sarkastičnim glasom rekao da je čuo za „reputaciju“ dr Kristofera. Rekao je da ima pacijentkinju sa krvnim ugruškom. Hirurg ju je ispitao i odlučio da izvrši operaciju, ali je pritom otkrio da je gangrena zahvatila njene članke i stopala, tako da je bolnička komisija odlučila da celu nogu odstrani.

Ćerka te žene se rasrdila zbog toga! Rekla je tom hirurgu da ne odseca nogu njene majke. Naredila mu je da nazove dr Kristofera. Konačno je pustio i nazvao je. Dr Kristofer mu je rekao koje biljke da koristi za ugrušak. Predviđao je da će nestati za tri dana. A tako je i bilo!

Takođe je rekao lekaru u koju specijalnu biljku da potapa noge njegove pacijentkinje, kako bi izlečio gangrenu. Lekar je nazvao sedam dana kasnije i bio prezahvalan. Javio je da je gangrena nestala za samo nekoliko dana. Potpuno je nestala, osim malog dela na prstima.

Ljudi u očaju – „siročad medicine” – stalno su dolazili kod njega, čak i za vreme večere. On je znao kako da im pomogne.

Pričao mi je kako ga je jedanput usred noći pozvao telefonom njegov ujak: „Tvoja voljena nećaka umire. Dođi odmah da je vidiš pre nego što...” Četrnaest godina njegov otac nije mario za metode dr Kristofera, iako je kao dete bio slabašan i bolestan. Ali tada, u tom kriznom času, rekao je: „Uzgred, Rej, je l’ možeš poneti malo onog tvog lekovitog bilja?”

Dr Kristofer je došao, devojka je bila izlečena i postala je majka dvoje prelepe dece.

Dr Kristofer mi je govorio i o ženi koja je slomila kuk i obe noge. Ona je čula za preporuke dr Kristofera kod preloma kostiju. Nije imala drugog izbora nego da ih isproba. Stavljala je biljne fomentacije šest noći sedmično (priprema fomentacija je objašnjena na str. 338). Nakon tri meseca, njene noge su bile u savršenom stanju. I sâm sam svedok zarastanja kostiju uz pomoć njegovih metoda (skoro da sami morate videti kako se obnavljaju kosti da biste razumeli koliko su ove metode zaista odlične!)

Davne 1981. godine strahovao sam da se znanje dr Kristofera ne izgubi

Uveren sam da je on bio jedan od Božijih velikih glasnika prirodnog lečenja. Znam da je njegovo znanje došlo iz jednog višeg izvora.

Bio je skroman čovek. Sebe je zvao „samo običnim momkom, ne veliki Džon R.” zato što je znao da je njegovo ogromno znanje ništa u poređenju sa „nebeskim” znanjem, od kojeg je on crpeo tokom svog života.

Poslednji čin života voljenog dr Kristofera počeo je 25. februara 1982. godine, kada je pao na led na putu. Dobio je jak udarac u glavu, koji je ponovo izazvao gubitak pamćenja i kasnije doveo do šloga.

Nakon toga je samo vodio tešku borbu. Porodica bi ga podizala na noge, ali odmah artritis, pad ili još jedan šlog ili grip bi ga obarali dole. Kada je jedan novinski list izdao vest o njegovoj nesreći i nastaloj bolesti, poslato mu je bilo na stotine i stotine dirljivih pisama širom SAD-a, Kanade i Engleske, moleći ga ovako: „Molimo vas, dr Kristofer, vi morate ozdraviti. Nemojte nas napuštati, potrebni ste nam”.

Dr Kristofer je rekao porodici da će ostati kod njih da bi video krštenje svojih dvoje unuka. Mladići su kršteni u nedelju, 6. februara 1983. godine.

Tog popodneva dr Kristofer je postao veoma uzrujan, drhtao je i sve vreme se naglas molio: „Molim Te, dopusti mi da umrem. Dopusti mi da odem kući“. Kako njegova porodica kaže, „nakon tople kupke, svima nam je pozeleo laku noć i rekao: ‘Volim vas.’“ Onda su povelili razgovor o Božijoj volji i zaključili da ne treba da budu sebični i da ga zadržavaju kod sebe.

Ovako su rekli: „Ušli smo ponovo u njegovu sobu da proverimo da li je pokriven. On je umirao. Zahvalan sam što smo svi mogli da budemo uz njega, da ga zagrlimo, da mu kažemo da ga svi volimo i cenimo, i da ga podsetimo da ćemo SIGURNO ponovo biti zajedno“.

Na sahrani dr Džona Kristofera, sveštenik Kallis Harms održao je govor: „Poput našeg Spasitelja, i njega su zamrznuli i odbili ljudi, čoveka koji je znao šta znači patnja.

Poput Spasitelja, i on je činio dobra dela i lečio je bolesne.

I poput Spasitelja, i njegova učenja nisu prihvatili ljudi iz njegove struke, kojima je pretila propast reputacije i statusa, i koji su iskoristili postojeći pravni sistem protiv njega, braneći zvanične stavove i mišljenja.“

Kao što je rekao jedan prijatelj dr Kristofera: „Jednom u mnogo godina na Zemlji se rodi čovek koji prosvetljuje i podiže svest bližnjih svojom ljubavlju, mudrošću i humorom. On izgleda kao neko ko je došao sa anđeoskih visina, kao neko ko je direktno povezan sa božanskim izvorom informacija.“

Dr Kristofer je znao da ljudi savremenog doba nemaju znanje o lekovitom bilju i prirodnoj medicini, koje je trebalo da nasledimo i koje treba da nas štiti. Više volimo male bele pilule, nego koru ili koren nekog lekovitog drveta. I kao što dr Kristofer kaže: „Bez obzira od čega bolujete, negde uvek postoje biljke i metode koje vam mogu pomoći“. Ova knjiga će vam pokazati o kojim se to biljkama i metodama radi, i kako ih je tačno dr Kristofer koristio za lečenje bolesti i stanja koja drugi nisu mogli izlečiti.

Priča o Ričardu Šulcu – najbolji učenik dr Kristofera i vaš drugi učitelj

Upravo sam otkrio lekara koji je stručnjak u lečenju takozvanih neizlečivih slučajeva – one koje svi ostali šalju kući da se sprema za sopstvenu sahranu.

Ovo je tačno ona vrsta lekara koju sam tražio od kada je najbolji lekar, dr Džon R. Kristofer, preminuo pre deset godina. Moja potraga je sada završena. Pronašao sam ga.

Meni nepoznat, to je bio najbolji učenik dr Kristofera. On je zapravo otišao mnogo dalje od dr Kristofera. Umeo je da pripremi formule i metode o kojima niko do tada nije čuo, jednostavno zato što je tako morao. Ono što ovaj lekar zna nije naučio iz knjiga o biljkama ili sa vikend seminara. Njegovo znanje dolazi od 20-godišnjeg iskustva rada u lečilištu, koje je spasilo mnoge napaćene i bolesne ljude.

Dok su drugi lekari lečili loše varenje kod zdravih ljudi, on je lečio ljude koji su bili na samrti. I dok su drugi lekari pisali knjige, držali govore i bili članovi komisija, on je lečio one koje je zvanična medicina odbacila. *Oni* su bili njegov život.

Ljudi koji su dolazili na njegova vrata bili su toliko mršavi da im je samo koža bila obavijena oko kostiju, sva u zavojima i gazama, koji su sprečavali curenje gnoja i krvi iz tumora na njihovim vratovima, grudima, butinama i svuda po telu! Ti ljudi nisu bili samo bolesni, trebalo je da umru još pre nekoliko meseci, kako su im lekari rekli.

Niko nije želeo da pomogne ovim ljudima. Niko!

Ni lekari konvencionalne, niti lekari prirodne medicine. Njihovi pacijenti su već sastavili svoju poslednju volju i oprostili se od porodica. Bili su spremni da napuste ovaj svet.

Često su ljudi dolazili kod njega ne zbog leka, već samo da dobiju neku vrstu olakšanja – kao što je to bio slučaj sa ženom koja je imala rak pankreasa. Ona je htela da se izleči od nekontrolisanog izlivanja mokraće, kako bi mogla da umre sačuvavši ponos, bez pelena. Ali on je izlečio i njene bubrege i rak. A kako je to učinio, pokazaću vam u ovoj knjizi - „Lečenje neizlečivih bolesti“.

Drugi lekari su u strahu bežali od takvih slučajeva – ali ne i on. On se molio Bogu da mu ih pošalje. Govorio je: „Voleo bih da ljudi sa rakom stalno dolaze, kao da je ovde slavje. Želim umiruće, beznadežne i najgore slučajeve, kako bih stavio na probu prirodne načine lečenja“.

On se NIJE PLAŠIO. Nekako, kao da su čuli njegovu molitvu, oni koji su umirali dolazili su kod njega, a on ih je SPASAVAO – na hiljade njih. Neke je spasio od raka dojke ili tumora na materici, druge od raka jetre ili tumora na mozgu koji su zauzeli pola lobanje, ili od leukemije. Druge je izlečio od Lu Gerigove bolesti, a 16 pacijenata se potpuno oporavilo od poslednje faze side.

Ovaj lekar je znao da je pred njim misija koju nije hteo da prihvati niko drugi – da izleči one kojima niko od ljudi ne može pomoći – da probije sve

granice i otkrije prave, neiskorišćene moći obolelog ljudskog tela. A u tome je i uspeo.

Ipak, on je za to platio cenu. Morao je da se krije svuda – nije mogao slobodno da živi u sopstvenoj zemlji. Nije smeo da priča o onome što radi, inače bi ga vlasti uhapsile. Znao je da je svaki pacijent sa kojim je razgovarao mogao biti vladin agent, koji se spremao da ga odvede. Znao je da je telefon mogao biti ozvučen i da je svaki njegov pokret pod mogućom prismotrom. Kako bi sakrio svoj pravi identitet i zaštitio sopstveni život, morao je da živi u „sigurnoj kući“, čija lokacija nije bila poznata njegovoj porodici i prijateljima.

Zacrnio je prozore svog tajnog lečilišta u Kaliforniji, tako da *niko* nije mogao znati šta se dešava unutra. Nije bilo nikakvog znaka na kući, da njegovi susedi ne bi posumnjali. Samo je uzimao upute i pacijentima davao obilje pravnih formulara da ispune, kako bi se zaštitio od protivnapada vlade i Američkog medicinskog udruženja (AMA).

Ali pošto je bio darežljivog srca, jedanput je bio neoprezan i rizikovao. *Možda nije trebalo to da učini*. Kako bi pomogao drugima, jednom prilikom na nekoj konvenciji održao je javni govor o svojim metodama lečenja. Bilo je prekasno. Oni su ga čuli.

Za samo par sedmica, vladini agenti su sa probijačem, pancirnim prslucima i automatskim puškama usred noći upali kod njega i odveli ga u zatvor. Nekim čudom, i uz Božiju pomoć, izbegao je zatvor usled nekih tehničkih neskladnosti, te nije morao da izdržava kaznu sa narko-dilerima i zlostavljačima dece.

Znao je da *neće moći* na isti način da pobedi *sledećeg* puta. I znao je da iz zatvora neće moći nikom da pomogne, niti bi iz betonske ćelije mogao da vidi svoju suprugu i četvoromesečnog sina.

Zato je napustio svoje tajno delovanje i odlučio da ostatak života provede podučavajući druge metodama lečenja „neizlečivih“ bolesti. Da bi zaštitio sebe i identitet svojih pacijenata, uništio je sve svoje privatne fajlove. Nestali su. Ja sam bio poslednji koji ih je video. Sve što postoji sada se nalazi samo u njegovoj glavi – i on želi da sada vi to saznate, u slučaju da se njemu *nešto* dogodi.

Hvala Bogu, jer se on zbog vas otkriva i izlazi u javnost – zato što ono što ovaj čovek zna može vam spasiti život, a sada ćete to i videti.

“U našoj zemlji, u Evropi i u većini područja sveta nestalo je sveobuhvatnog načina lečenja degenerativnih oboljenja.”

– dr Ričard Šulc

Hajde da poslušamo jedan od mnogih mojih razgovora sa Ričardom Šulcom i da otkrijemo zašto je toliko teško doći do saznanja o prirodnim lekovima.

Šulc: „Svi znaju da je biljka medunika dobra za smetnje ili manji bol u stomaku; svi znaju da je đumbir dobar za morskú bolest, *ali niko se ne bavi sa teže izlečivim slučajevima. O tome se ne priča. Ne znaju ni kako da ih leče.* I zaista, ovde se radi o tome da smo takvo znanje izgubili.

Da nema lekara poput dr Džona Kristofera i puno drugih izvanrednih lekara tokom 30-tih, 40-tih, 50-tih i 60-tih godina, prirodna medicina ne bi postojala u našoj zemlji.

Bilo mi je interesantno kada sam po prvi put počeo da radim u Evropi i kada sam mislio: „Eh, tradicionalna evropska medicina; odatle su Jensen, Kristofer, Ajrola (Airola) i Stoun (Stone) dobijali informacije, tu je sve počelo. Mislio sam da kada dođem u Evropu da ću videti koliko je rasprostranjena ova vrsta lečenja ljudi.

Ipak, ona je bila mrtva. Stanje je možda bilo gore nego ovde u SAD-u. Sigurno je da ovde ima više lekara prirodne medicine kojima je dozvoljen rad i koji mogu da uzimaju osiguranje. Ali njihova nauka se svela na gorke čajeve i lečenje manjih tegoba.

Recimo, kada se govori o metodama koje su ljude održavali zdravim pre oko sto godina, kao što je hidroterapija radi „pročišćavanja krvi“, ljudi današnjice jednostavno ne znaju o čemu je reč. Možete čitati o njima iz nekih starih knjiga koje se prodaju po antikvarnicama, ali se nigde o tome ne predaje. Ne znam ni za koga ko se potrudio oko ovoga i ko radi na način koji ja radim. Kada bih znao, slušao bih i njega.”

Zašto su ove informacije zabranjene na mnogim medicinskim koledžima?

Rekli ste da vam je bilo zabranjeno podučavanje na mnogim medicinskim koledžima ovde i u inostranstvu?

- Znaite, bilo je dosta pometnji u javnosti oko raznih stvari. Jedna od njih je svakako vezana za dr Kristofera.

Vi ste bili uzrok pometnji u javnosti?

- O, da. Njegove stavove mnogobrojni herbalisti smatraju nekako previše narodnjačkim i neverovatnim, ili tome slično. Oni misle da su to lovačke priče, i mada nikada ni nad kim nisu pokušali da koriste takve sveobuhvatne ili intenzivne vrste programa, oni ih i dalje ne prihvataju i ne veruju u njih.

Nisu to nikada videli, ali ne prihvataju?

- Da, baš tako. Znače, oni su neverujući ljudi. Nikada nisu ni pokušali da nauče ili urade nešto kao što je on radio. Tako da mnogi današnji herbalisti i lekari prirodne medicine takav nauk smatraju samo još jednim „nesofistikovanim“ oblikom herbalizma.

Pričao sam nedavno sa nekim od studenata na jednom vrhunskom medicinskom koledžu u Engleskoj, i on mi je rekao ovako: „Dr Kristofer je bio legenda, ali njegove priče o nekim čudesnim lekovima nisu bile istinite. One su samo služile kao inspiracija i to je sve, jer biljke ne mogu stvarno da tako deluju“.

Na žalost, i o meni isto tako misle kada počnem da govorim o svojim slučajevima. Zato se moje ime nikada ne spominje u javnosti. Oni se stide onoga što ja radim. Oni čak ne žele ni da me pogledaju u lice kada im govorim o tome. Međutim, ja NJIH nisam video da leče ljude od poslednjih stadijuma raka i od drugih bolesti koje sam vam spomenuo.

Javnost nije svesna kako „profesionalni“ herbalisti i mnogi lekari prirodne medicine ismevaju i kako se podruguju metodama sa kojima će vaši čitaoci da se upoznaju u vašoj knjizi. Oni skoro da gaje prezir prema ozbiljnijoj upotrebi lekovitog bilja i prirodnih metoda za lečenje kritičnih stanja.

Pogledajte samo primer jednog poznatog koledža prirodne medicine: njen šef botanike pravi formule za mnoge kompanije, u kojima se nikad ne nalaze biljke, to su sve ekstrakti žlezda. Strašno.

Dakle, ako neko danas ode da pohađa najbolje medicinske škole, on tu neće ništa čuti o vašem načinu rada?

- Tako je. U to nema sumnje. Većina medicinskih škola je napustila put nauke, jer žele da ostanu „priznati“ u svetu...

Dakle, ne možete postati priznati ako govorite o dr Kristoferu?

- Apsolutno je nemoguće. Isto je i ako govorite o stvarima koje nisu u domenu klasične herbologije, ako govorite o ishrani, o menjanju navika. Većina vaših kolega strogih herbalista bi rekla da to nema nikakve veze sa

herbologijom. Oni koriste herbologiju na isti način kao što lekari koriste lekove: tako da u njima nema ničeg prirodnog.

Drugim rečima, herbalizam za njih predstavlja samo drugu vrstu „lekov“; ne drugačiji način lečenja?

- Tako je. U mnogim takvim školama na svakom stolu se nalazi pepeljara. Nema tu mnogo posvećenosti prirodnom načinu života!

Da li vam je neko nekad rekao: „Ričarde, ne želimo da držiš predavanja kod nas?“

- O, da. Jedanput sam predavao u nekoj školi, i već prvog dana pomislio sam da je cela zgrada bila u požaru. Međutim, to je bio dim zbog studenata koji su pušili u hodniku. Ja sam im tada održao jednu lekciju, te su me zbog toga izbacili iz škole.

Bilo je i drugih situacija po mestima u kojima sam držao predavanja. Podučavao sam na jednom medicinskom koledžu u Kanadi, gde su me pozvali da predajem skoro ceo semestar. Ali, nakon jedne sedmice mojih predavanja, rekli su mi da odem kući. Izgleda da se ljudi osećaju neprijatno pored mene.

U čemu je bio problem?

- Opet su me smatrali previše radikalnim. Misle da govorim o onome što je izvan domena herbologije.

Prevelik broj ljudi koji se bavi lekovitim biljkama smatra da je herbologija jedna vrsta starinske nauke koja postoji samo zato da bi se osećali malo ponosnijim.

Oni su čuli za priče o čudesnim lekovima, ali ne razumeju šta je neophodno da bi došli do njih. Vi i ja smo pričali o autoru koji je nedavno napisao jednu veliku knjigu. On je vrlo dobar poznavalac lekovitog bilja, ali zato ima i 70 kg viška, pije litar vina dnevno i puši pet paklica cigareta. Postoji ogromna razlika između toga i prirodnog izlečenja. Od takvih ne možete čuti priče o lečenju ljudi od raka, side ili neuromišićnih oboljenja, itd.

Kada me čuju ovakvi autori i herbalisti, oni bi najpre da zabiju glavu u pesak. Ja činim da se oni osećaju neprijatno, jer se pronalaze u mojim rečima. Najgore od svega je što oni neće da rade sa ljudima koji pate od teških bolesti, za koje moram da stvaram i razvijam programe lečenja.

Znam jako malo onih koji su ozbiljno radili sa ljudima obolelim od kancera ili side.

Da li vam je neko nekad rekao da od takvog posla ne možete da zarađite?

- Da, naravno. Govorili su mi i da time nanosim štetu svojoj profesiji.

Kako to nanosite štetu – lečeći ljude?

- Govorili su mi i ovako: „Pa, ako radiš toliko stvari, kako znaš koja biljka je izlečila bolesnu osobu?“ Mene ne zanima koji deo lečenja je najviše pomogao. Moj moto je oduvek bio i ostao ovakav: „Moram da izlečim pacijenta‘. Tu nema slepog eksperimentisanja“.

Oni brinu samo o tome da budu priznati, a ne o lekovima.

- Ja mogu slobodno reći da je lekovito bilje jedno moćno sredstvo prirodnog lečenja. Ali oni gledaju na njih kao izolovan element.

Na primer, ehinacea poboljšava imunitet. Međutim, ako pušite cigarete i pijete gajbu piva uz picu sa feferonima, ehinacea nema efekta. Budimo otvoreni. Oni ne vole da slušaju o takvim stvarima. Misle da će same lekovite biljke da ih izleče.

Crvena detelina proređuje krv, ali oprostite, ako svakoga dana za ručak pojedete čizburger iz „Mekdonaldsa“, onda ona nema efekta. Ovo bilje je stvoreno tako da bude jedan deo celokupnog programa lečenja, kao što je to dr Kristofer govorio.

Ljudi su me najčešće pitali ovo: „Kako si mogao da radiš sa toliko ljudi koji su bili na samrti? Zar ti to nije ulivalo strah?“ Ne, nije to tako strašno, zato što nemate šta da izgubite.

Kada dođu kod vas takvi pacijenti, oni su maltene polumrtvi, a vi ne smete da zabrljate!

- Njima je već presuđena smrtna kazna. Jedini pravac kojim mogu da idu jeste na bolje.

Mi nemamo prave lekare prirodne medicine. Mislim da je to ono suštinsko. Ti lekari od pre 50, 60, 70 godina znali su protiv čega se bore. Današnji lekari prirodne medicine i herbalisti uglavnom koriste biljke koje su slabog efekta, od njih prave iste takve proizvode, i koriste ih u pojedinačnim programima koji su blagi i ne mogu da donesu izlečenje.

Jednom prilikom sam razgovarao sa nekim herbalistom iz Engleske. On mi je pričao o nekoj biljci koju je proučavao i koja je dobra za lečenje raka. Pitao sam ga kolika doza je potrebna, a on mi kaže: „Pa, recimo oko...“ Znate, došli smo čak dotle da samo pretpostavljamo o stvarima.

Kaže on dalje: „Mislim da treba uzimati internim putem“.

A ja mu odgovorim: „Aha, a koliko?“ „Pa, pretpostavljam prosečna doza za tinkturu“. Onda mu ja opet kažem: „Za koju vrstu raka?“ I što sam mu više pitanja postavljao, to je on bivao sve nesigurniji, iz prostog razloga što tu biljku nikada u svom životu nije ozbiljno isprobao. I tako smo došli dotle da knjige o lekovitim biljkama nisu vrednije od papira na kojem su napisane.

Dakle, ovo bi bio zaključak: profesionalni herbalisti i mnogi lekari prirodne medicine ne žele nikom da se zameraju. Mi ne želimo da imamo posla sa ljudima koji su na samrti, a koji bi mogli biti izlečeni samo da im je neko rekao kako to da učine.

Završna reč, pre nego što počnete vi...

U većini slučajeva uzrok bolesti nije ono što mislite da jeste. Na primer, ako imate glavobolju, problem može biti u zakrčenom crevu. Ili mislite da su vam oboleli bubrezi, a pravi problem je u jetri.

Zato ako budete tražili samo poglavlje koje se tiče vašeg problema, a ne pročitate i ne uradite ostatak programa, onda ćete verovatno ostati bolesni. Ako budete samo koristili ovde opisane lekovite biljke za određeni organ koji je oboleo, a ne pročistite svoje telo, ne primenite hidroterapiju i ostalo, onda možda nikada ne budete imali pune koristi od onog što smo Ričard Šulc ili ja hteli da dobijete. *Nemojte razmišljati kao savremeni lekari dok se lečite prirodnim putem.*

2. poglavlje

Novi program za neizlečive bolesti

Ovo je program kojim su se izlečili oni koje je medicina odbacila. Ovo je program kojim mogu da se izleče ljudi koje drugi lekari nisu mogli da izleče. Ovo je program koji se koristi kada vam svi kažu da je sve gotovo, a vi i dalje želite da živite.

Ovaj program je pre mnogo godina stvorio pokojni dr Džon R. Kristofer u svom lečilištu u Sautvestu, a onda ga je u svojoj klinici u Kaliforniji nado-gradio dr Ričard Šulc.

Program čini primena raznih biljnih formula i druge metode koje su opisane u poglavljima koja slede i na video snimcima. U program su uključene i specijalne metode koje su opisane na sledećim stranicama. Glavna svrha ovog poglavlja jeste da vam pruži suštinske informacije i odgovore na određena pitanja.

Koliko dugo treba primenjivati ovaj program? Najmanje 30 dana. Možda bude bilo potrebno i šest meseci, u zavisnosti od stanja bolesnika. Ovaj 30-dnevni program možete koristiti i kada osetite da vam se zdravlje ponovo pogoršava. Takođe, u zavisnosti od vašeg stanja, između dva 30-dnevna ciklusa možete napraviti pauzu od jedne sedmice, tokom koje ne smete navaliti na nezdravu hranu. Držite se samo kvalitetne biljne hrane.

Ipak, kod ozbiljnijih slučajeva bolje je ne praviti pauzu. Nemojte prekinuti sa programom istog trenutka kada se simptomi bolesti povuku, već nastavite duže vreme na programu nakon njihovog prestanka. U suprotnom, doći će samo do delimičnog izlečenja.

Evo kako izgleda program:

Prva na listi je ishrana. Ako ste teško bolesni, morate odmah prestati da jedete. Treba samo da pijete oko 3,5 litra vode i svežih sokova dnevno. Bez hrane.

Potreban vam je sokovnik kod kojeg na jednoj strani izlazi sok, a na drugoj mesnati deo ploda. U suprotnom biste morali stalno da čistite svoj sokovnik od toga.

Uvek u slučaju manje opasnih stanja postite na sokovima i vodi najmanje jedanput sedmično. Takođe, pijte 2,5 - 5 dl svežeg soka od šargarepe svakog dana. Čisto da znate, ovaj sok od šargarepe je odličan izvor rastvorljivog kalcijuma.

Potrebno vam je dosta hranljivih materija da bi došlo do izlečenja, ali ne iz krompira, niti teške hrane koja se vari 6 sati. Jer tada sva krv i energija idu u sistem za varenje. Dakle, koristite ISKLJUČIVO SOKOVE I VODU tokom najkritičnijih faza procesa izlečenja.

Ako nemate sokovnik, kupite ga. Dr Ričard Šulc odbija da radi sa pacijentima koji ne žele da kupe sokovnik.

Kada se završi stoprocentno konzumiranje sokova i vode, onda se prelazi na stoprocentnu biljnu sirovu hranu: sve vrste povrća, voća, sirovih orašastih plodova i semenja, i u vodu potapanih i iskljalih mahunarki. Jedite sveže, organske i lokalno uzgajane proizvode, ako je moguće.

Od tečnosti konzumirati samo čistu negaziranu vodu (biljne čajeve uvek pravite sa njom), biljne čajeve (bez kofeina) i sokove od voća i povrća. Jedino treba biti oprezan sa sokovima od voća, jer ljudi sa određenim bolestima ne smeju da unose previše šećera. Ja koristim samo male količine soka od voća, koje pomešam sa dosta vode.

Bez alkohola, kafe, crnog čaja i belog šećera.

Bez životinjskog mesa, jaja, mleka i mlečnih proizvoda (sir, jogurt, pavlaka) i bez kuvane hrane (hleb, kuvan krompir, tofu i drugo). Jedite sveže, organske i lokalno uzgajane proizvode.

Sada na red dolazi biljni nutricionistički program. Dr Šulc ne veruje u lekovitost vitaminskih pilula. On mi je rekao: „To su hemikalije, a ne hrana. Na primer, da li ste znali da se vitamin niacin dobija zagrevanjem sumpora u prisustvu azbesta? Dok se vitamin B₁₂ pravi uz pomoć ostatka đubreta iz kanalizacije u sirovom stanju. Da li bi to uopšte moglo da se nazove *prirodnim* načinom lečenja?“

Evo recepta za zdrav obrok, koji ja zovem „**superhrana**“. Uzimate 4 supene kašike svakog dana, dve ujutru i dve uveče. Sastojci su: trava lucerke, ječmena trava, pšenična trava, cvekla, spanać, šipak, kore limuna i pomorandže. Probajte da prikupite svaki od ovih sastojaka. Koristite sve što možete.

Ako ste pod velikim stresom, možete povećati dozu vaše „superhrane“, i da je uzimate 4-6 puta dnevno.

Može se napraviti i ovakvo hranljivo piće:

- oko 250 ml svežeg soka od voća, ili manje od toga ako treba manje šećera. Pojedini ljudi više vole sok od jabuke nego od citrusnog voća, i manje im suši kožu.

- oko 250 ml ili više čiste negazirane vode.

- pola do jedne šolje svežeg sezonskog voća (jedna šolja je oko 2,5 dl).

- oko 500 ml gore opisane mešane hrane (superhrane).

Ako zbog voća koje stavljate u svoju superhranu bude bilo previše šećera, onda tu hranu pomešajte sa vodom ili sokom od šargarepe ili nečeg drugog.

Mojoj supruzi je koža postala suvlja dok je bila na biljnom programu, tako da je u svoje „superpiće“ dodavala dve kašičice ulja od lanenog semena. Delovalo je. Takođe, na svoje ispucale suve ruke stavljala je ricinusovo ulje, što je dosta pomoglo.

Jedan manji problem u vezi sa dodavanjem bilo kojeg ulja jeste taj što kod nekih ljudi može dovesti do smanjenja energije. Zbog toga biste možda mogli da uzimate laneno ulje uveče, kada gubitak energije i nije toliko bitan. Druga mogućnost jeste da u svoje „superpiće“ dodate izmleveno laneno seme, umesto ulja.

Isto tako, zbog razlika u metabolizmu, ljudima ne odgovaraju sve vrste ulja. Laneno ulje nije uvek najbolje za svakog. Ja, na primer, najviše volim suncokretovo hladno ceđeno ulje.

Moja supruga je takođe primetila da je postala malo depresivnija tokom ovog programa. Pošto nije bila bolesna, uvidela je da treba da unese više mahunarki i kalorija u svoju ishranu, i pošto je zima dolazila, bila joj je potrebna malo teža hrana, kako bi se prilagodila hladnom vremenu. Time je rešila problem; salate i voće više nisu bili dovoljni, jer je leto prošlo.

Prečišćavanje jetre/žučne kese

Svako jutro treba započeti sa prečišćavanjem jetre/žučne kese ili prečišćavanjem bubrega/bešike (više detalja na sledećoj strani). Možete naizmenično primenjivati ove dve metode svake sedmice.

Sastojci:

Jesen i zima: oko 250 ml soka od jabuke ili grejpfruta, ili...

Proleće i leto: oko 250 ml soka od pomorandže ili zajedno sa sokom od citrusnog voća (iscedite jedan limun i pomešate sa dovoljno soka od pomorandže, grejpfruta ili mandarine, pa da ukupno bude 250 ml).

U svakoj opciji dodati:

- oko 250 ml čiste negazirane vode
- jedan do četiri češnja belog luka (počnite sa jednim, pa povećavajte dozu svakog dana). Ja uvek uzimam četiri velika češnja bez problema.
- jednu do četiri kašičice hladno ceđenog maslinovog ulja (počnite sa jednom kašičicom, pa povećavajte dozu svakog dana).
- jedan mali deo (oko 2,5 cm) svežeg korena đumbira (zbog mučnine).

Uputstvo:

Izmešajte sastojke u blenderu i posle to popijte. Petnaest minuta kasnije popijte dve šolje čaja za detoksikaciju (formula se nalazi u poglavlju o pročišćavanju krvi, vidi str. 113) ili jak čaj za stomak, poput čaja od lista nane ili korena đumbira. Popijte još jednu-dve šolje čaja tokom ranog popodneva i isto toliko rano ujutru.

Takođe, pijte i po 70 kapi tonika za jetru/žučnu kesu (formula se nalazi u poglavlju o čišćenju jetre, vidi str. 100) 4 puta dnevno. Možete ga popiti zajedno sa malo vode. Neki bi morali da koriste ovu formulu za jetru kao bazu, pa da dodaju malo čaparala, pelena ili šimširike (latinski nazivi svih biljaka nalaze se na kraju knjige).

Ja stavljam mnogo čaja od čaparala, više nego što obično neko stavi. U taj čaj dodam formulu za jetru. Možete ga piti iz većih plastičnih čaša, pošto se čaparal i druge biljke teže čiste sa stakla, a pored toga, manje treba da radite u kuhinji, da vam je lakše kada ste bolesni.

Koristite staru džezvu pri spremanju čaja od čaparala, pošto je on lepljiv i uništava je, osim u slučaju da imate vremena i energije da svaki put koristite žicu za sudove. Možda je bolje da napravite tinkturu od čaparala.

Slobodno dodajte ovoj bazičnoj formuli šta sami volite. Nemojte se nikada plašiti da pojačate svoj program lečenja ili da probate nove stvari.

Prečišćavanje bubrega/bešike – primenjujte svake druge sedmice

Bez obzira da li su vam bubrezi oboleli ili ne, prečišćavajte bubrege svake druge sedmice, za sve vreme njenog trajanja.

Dr Šulc je imao prilike da vidi fotografije i medicinske snimke bubrega na kojima se nalaze nekakvi objekti, koji su ličili na korale, morske sase sa pipcima i rogove jelena 7-10 cm velikih. To su bili kristalizovani otpadni

produkti ljudi koji nisu imali bubrežnu bolest. Urin nekih od njegovih pacijenata bio je pun bakterija, gnoja i krvi.

Ako ste na ovom programu za neizlečive bolesti, onda treba da prečišćavate bubrege/bešiku ili jetru/žučnu kesu, kao što je malopre opisano. Možete programe prečišćavanja i naizmenično primenjivati svake sedmice.

Sastojci:

- sok od jednog do dva limuna
- oko 0,5 - 1 litar negazirane vode
- malo ljute aleve paprike
- sirup od javora, radi ukusa (nije obavezno)

Petnaest minuta kasnije, nakon što popijete taj tonik, popijte dve šolje formule za bubrege/bešiku (formula se nalazi u poglavlju o pročišćavanju bubrega, vidi str. 105). Popijte još jednu-dve šolje ovog čaja tokom ranog popodneva i isto toliko predveče.

U svaku šolju spomenutog čaja sipajte i oko 35 kapi tinkture za bubrege/bešiku, čija se formula nalazi u poglavlju o pročišćavanju bubrega (vidi str. 105).

Biljni programi detoksikacije za neizlečive bolesti

Svakog dana morate koristiti biljnu formulu za pročišćavanje kako bi vaše debelo crevo bilo aktivno. Počnite sa jednom kapsulom nakon večere i povećavajte dozu za po jednu kapsulu svakog dana, sve dok ne dobijete željeni efekat. Sastojci za ovu formulu se nalaze u poglavlju o pročišćavanju creva, vidi str. 84.

Možete svakoga dana čistiti creva i sa još jednom drugom formulom koja se nalazi u poglavlju o pročišćavanju creva, vidi str. 85: uzima se puna kašičica na 250-500 ml vode ili soka, 3 puta dnevno.

Takođe, svakog dana, 4 puta dnevno, uzimajte po 70 kapi formule za čišćenje krvi (koja je opisana u poglavlju o pročišćavanju krvi, vidi str. 113) sa oko 60 ml vode ili soka.

Pored toga, svake druge sedmice umesto toga primenjujte formulu sa korenom ehinacee, koja je opisana u poglavlju o imunom sistemu, vidi str. 211. Uzimajte po 70 kapi 4 puta dnevno.

Sve navedene doze su početna tačka. Ja sam bez problema kasnije koristio 2-5 puta veću dozu. Nemojte se bojati lekovitih biljaka, naročito ako se držite celokupnog programa.

Neobavezne formule za lečenje nerava

Ljudi koji su teško bolesni često su i pod ogromnim stresom. A kako i da ne budu kada im lekar kaže da im, recimo, mora odstraniti testise i da će ionako-iovako, za tri meseca biti mrtvi, i da će umirati u najvećim mukama?

Postoje dve vrste formula za lečenje nerava i različite vrste lekovitog bilja, koji su opisani u raznim poglavljima ove knjige, najviše u poglavlju o regeneraciji nerava (vidi str. 311). Dve osnovne vrste takvih formula jesu sedativna i obnavljajuća.

Glavni efekat sedativne formule jeste da umiri obolelog. Ako se u tome ne uspe, manje su šanse za izlečenje. Uzimajte po 70 kapi ove formule 4 puta dnevno. Dozu možete dvostruko povećati, a možete uzeti i 140 kapi odjednom, ako bude potrebno. Opis sedativne formule nalazi se u poglavlju o regeneraciji nerava (vidi str. 311).

Većina bolesnih ljudi ne jede dovoljno aleve paprike ili jedu onu koja je slabog kvaliteta

Za vreme trajanja programa za neizlečive bolesti, morate jesti 3-6 kašičica aleve paprike svakog dana. Počnite polako i povećavajte količinu.

Takođe, treba uzimati alevu papriku koja je jačine najmanje 100.000 H.U. (heat unit - jedinica jačine). Većina paprike koja se prodaje je 40.000 H.U. jačine. To **nije** vrsta koju je dr Kristofer koristio u svom lečilištu.

Ovo je još jedan razlog što ljudi ne postižu rezultate koje je dr Kristofer postizao. Oni koriste manje količine komercijalne vrste aleve paprike, koja poseduje samo mali deo dejstva od one koju je koristio dr Kristofer.

Veoma mali broj ljudi ima vruć, suv metabolizam, te mogu samo da jedu papriku povremeno, a ne redovno. I ja sam jedan od takvih.

- Najbolje mesto za kupovinu jeste neki etnički kvart grada. Na primer, u Los Anđelesu ja ih uzimam na iranskoj pijaci. Oni imaju dobre ljute papričice. U bilo kojem karipskom, kineskom, japanskom, korejskom ili afričkom kvartu naći ćete bolju papriku nego u prodavnici zdrave hrane.

Sve što treba da pitate prodavca jeste: „Šta imate što je najljuće?“ Ako nema etničkog kvarta u vašem gradu, probajte da nađete prodavnicu sa velikom ponudom zdrave hrane i samo kažite njihovom menadžeru: „Treba mi ljuta aleva paprika“. Možete je kupiti sledeći put kad dođete kod njih.

Neke paprike su jačine 200.000, dok je najviša granica 300.000. Nikad nisam okusio ništa jače od toga. Takve su habenero – meksičke čili papričice. To je narandžasta paprika u obliku tikve, samo što je veličine novčića i verovatno je najljuća poznata vrsta paprike.

Šta radite sa njima? Da li ih osušite?

- O da. Možete ih samo staviti na sto, na neki papirni ubrus ili krpu, i tako će se same osušiti. Kod kuće imam pune činije toga. Kada ih kupujem, samo ih nabacam na mesto gde ima puno strujanja vazduha ili ih stavim u onu mrežu za hranu koja visi u kuhinji. Kada se osuše, veličine su vrha štapića za uši. Sitne, ali dinamične. Neverovatno!

Postoji još jedna vrsta – pikina, koja se zove i afrička ptičja papričica. Lično sam putovao sa dr Kristoferom, i on je sve vreme pričao o njoj. Retko ko ima ili prodaje takvu papriku. Najviše što su prodavnice lekovitog bilja prodavale jesu čili papričice sa svojih 40.000 H.U, ali to nije afrička ptičja papričica koju je koristio dr Kristofer.

Znači da ja mogu redovno jesti papriku od 40.000 i da je skoro ne osetim?

- Da, ali dr Kristofer nije samo o tome govorio. Evo još jedne nedostajuće karike. Kao što sam već rekao, kada je dr Kristofer govorio o alevoj paprici, on je uvek mislio na afričku ptičju papričicu. Tada sam po prvi put od njega čuo za tu vrstu.

Dakle, on je koristio papriku od 300.000 H.U?

- O da. On je koristio veoma ljutu vrstu, najljuću koja postoji.

Znači, kada on kaže 3 kašičice, on nije mislio na 40.000 jedinica?

- Ne, mislio je uvek na ono izistinski ljuto.

I sada smo došli do 40.000?

- Pa, nažalost, sada smo spali na takav standard.

Da, ali to je samo deseti deo od onoga što je on preporučivao.

- Upravo tako. Pogledajte ovo... Nedavno sam izvršio ispiranje očiju nad svojim učenicima. Kada sam to radio sa učenicima iz Engleske, nisam koristio alevu papriku. A sa dr Kristoferom smo koristili papriku od 40.000 H.U.

Ali kada smo koristili preporučenu količinu dr Kristofera od 300.000 H.U, ovima su se oči refleksno zatvarale i nisu mogli pet minuta da ih otvore. A deset minuta kasnije sami su govorili da vide čak i stvari koje pre nisu videli.

Sušтина je u tome da nabavimo najljuću moguću alevu papriku. Domo-rodački narodi, kada bi probali ovu vrstu koja se prodaje po prodavnicama, rekli bi da ne valja ništa.

(Napomena Sema Bajsera: Evo šta sam saznao – sa ovim veoma ljutim meksičkim paprikama morate krenuti prvo sa veoma malom količinom, na vrh kašičice, pa da postepeno povećavate dok se ne naviknete. Uzmite je zajedno sa dosta vode, ali ne na prazan želudac.)

Ja sam probao da uzmem punu kašičicu prvog dana, i moj stomak je zbog toga stradao. Bol me je prošao nakon deset minuta jakih grčeva, te sam se posle osećao mnogo bolje. Shvatio sam da je bolje uzimati po malo više puta na dan, nego celu kašičicu odjednom.

Ako je dirate prstima, posle nemojte dirati oči, jer će vas peći. Naročito budite oprezni da ne dirate genitalije takvim prstima. Ali ako budete tako uradili, jedno vreme ćete imati velike bolove. Znam da zvuči protivrečno, pošto se ova ljuta paprika koristi kod ispiranja očiju, međutim, ona se tada primenjuje u tečnom rastvoru, i to u terapijske svrhe.

Pojedite najmanje tri velika češnja sirovog belog luka svakog dana. Idealno je osam češnjeva luka dnevno.

- U svim člancima o belom luku koje sam pročitao, pisalo je da treba uzimati najmanje tri češnja dnevno. Tako da ako neko misli da će se izlečiti sa jednim ili dva češnja, grdno se vara.

Kada kažete češanj, ne mislite na one male?

- Ne, nikako. Treba da bude dužine oko 2,5 cm i širine oko 1,25 cm.

O, pa to je veliki češanj luka!

- Da, to je neki standard: 2,5 x 1,25 cm. Danas se na mnogim mestima prodaje loš beli luk, to jest, onaj kod koga se glavica sastoji iz 50 sitnih češnjeva. To je loš beli luk. On nije tretiran na dobar način.

Vi možete da ga iscedite, ali ko će da cedi i ljušti takav luk? Kvalitetan beli luk je veličine manjeg limuna i sadrži oko 15 češnjeva. Takav luk vama treba. Ponekad su češnjevi još veći. Mogu biti oko 2,5 cm široki i isto toliko dugački, ali su uglavnom oko 2,5 x 1,25 cm. Minimum je da se koristi jedan takav 3 puta dnevno. Odatle se počinje.

A koja je idealna mera kada smo teško bolesni?

- Pa, 8-10 češnjeva dnevno. Jednom je neki grip harao Los Angelesom, i čim ga je moj prijatelj osetio, on je pojeo 12 češnjeva, i to je bilo to. Više

ga nije bilo, tako da nam je potrebno 8-12 češnjeva dnevno kod opasnijih oboljenja.

Znate, jedanput nas je zvala neka žena i rekla: „Ja ne volim beli luk“. Moja supruga je ovako odgovorila: „Onda nemojte ozdraviti“. Jer ako hoćete da se izlečite prirodnim putem, nemojte kukati zbog mirisa luka iz usta koji mogu osetiti vaši prijatelji. Mislim, ovde govorimo o spasavanju ljudskih života.

Ja sam jutros sebi napravio energetska piće od iseckanih 5-8 češnjeva belog luka i šake đumbira, koje sam pomešao u činiji. Dodao sam malo soka od jabuke, pomešao, pustio da sok natopi smesu 10 minuta, i onda popio. Meni je sok od jabuke umanjio neprijatni miris luka. Pijem to jedanput-dvaput dnevno.

Po neki put dodam mnogo belog luka u ono „superpiće“ koje stavim u blender. Mislim da je bolje kada se koristi blender.

- E, to je pravo piće! Stari narodi, poput Grka, Rimljana i Egipćana, koristili su celu glavicu belog luka, 10-15 češnjeva. Mi u stvari i pečemo beli luk, isto celu glavicu, i uvek svako pojedje po jednu.

Da li morate da ih dobro očistite pre nego što ih ispečete?

- Ne, sve što treba da uradite jeste da namažete malo maslinovog ulja na luk i stavite u rernu, da se peče kao krompir sa ljuskom. Ne morate ništa drugo da radite. Kada se ispeku, samo pritisnete češnjeve i izade smesa kao puter od kikirikija.

Time se umanjuje efekat luka, zbog toplote, ali na ovaj način možete bez problema pojesti 20-30 češnjeva belog luka, ili da ga namažete na krišku hleba od celog zrna. Možete ga pomešati sa povrćem i poslužiti ljudima koji nisu navikli na sirovu hranu. Za njih se luk može malo ispeći. Ali, svako ko je na programu za neizlečive bolesti mora jesti samo sirovo.

Hidroterapijski program

Temeljni klistir: Svakog drugog dana morate primenjivati temeljni klistir. Sadržaj klistira može da se sastoji od oko 250 g gela od aloje i oko 250 ml vode (mlake).

Možete koristiti i oko 60 ml soka od pšenične trave sa oko 500 ml vode. (Ovo služi za detoksikaciju).

Druga opcija je sledeća: 1-2 češnja belog luka izblendiranog zajedno sa oko 250 ml jabukovog sirćeta i isto toliko vode. (Ovo deluje antibakterijski, antivirusno i fugicidno.)

Budite maštoviti: ako osećate da vam je potreban čaj za pročišćavanje krvi, koristite crvenu detelinu, a ako treba da se ojača imuni sistem, koristite čaj od korena ehinacee.

Topli i hladni tuševi: Ovo je najefikasniji način za pokretanje krvi i stvaranje bolje cirkulacije. O ovome više u poglavlju o upotrebi vode u svrhe lečenja. Jedanput dnevno morate primenjivati kompletnu metodu toplog i hladnog tuša. Počnite prvo sa toplom vodom i držite tako jedan minut, a zatim primenjujte hladnu jedan minut. Ponovite to sedam puta, tako da ceo tretman traje oko 15 minuta.

Drugi put tokom dana možete ponoviti isti ceo postupak ili samo delimičan: voda se direktno primenjuje samo na oboleli deo tela, na primer, grudi, glava ili genitalije. Snažno masirajte oboleli deo tela dok preko prelazite toplim i hladnim tušom.

Ako tuš nije dostupan, onda koristite tople obloge i kese sa ledom.

Ricinusovo ulje se mora svako veće primenjivati, ne sme se preskočiti

Svako veće stavljajte oblogu sa ricinusovim uljem na oboleli deo tela i ostavite je preko noći. Možete istovremeno staviti više takvih obloga na razne obolele delove tela. Možete ih održavati toplim uz pomoć flaše sa vrućom vodom. Natopite najmanje 30 x 30 cm obloge od flanela. Zagrejte ricinusovo ulje pre nego što ga primenite.

Nemojte biti štedljivi sa veličinom flanela ili količinom ulja. Bolje je da veći deo tela zahvatite nego manji od onog kojeg treba. Ako stavite više, očistićete i druge delove tela, koji su verovatno isto zaraženi ili zakrečeni.

Ričard Šulc kaže ovako: „Samo otidite do lokalne prodavnice tekstilnog materijala i uzmite malo pamučnog muslina koji se koristi za pravljenje pelena. Oni ga imaju dosta, te možete naručiti koliko hoćete. Isecite ga po meri koja vama odgovara.

Dobro je ako spojite krajeve, a ako nije dovoljno debeo materijal, možete kupiti pamuk veće težine i staviti ga unutra, pa da bude kao sendvič. Potom ga natopite ricinusovim uljem i tako dobijete jednu dobru poveću oblogu. Možete i sašiti više slojeva zajedno ili da stavite čak i pamučni vatin unu-

ra. Oblogu prekrijte plastičnom kesom da ne biste nakvasili ćebe i čaršav (mada će se ionako isflekati). Ja stavljam kese preko obloge, onda debeli sloj krpica i na kraju opet plastični materijal preko čaršava.

Pored sapuna, soda-bikarbona vam može biti od koristi pri skidanju ulja sa vašeg tela sutra ujutru.

Vremenom će se i obloga isflekati raznim bojama usled izvlačenja toksina iz tela. Tada je zamenite novom oblogom. Nije neophodno da obloge sa ricinusovim uljem držite u frižideru preko dana.

Pojedini teško bolesni ljudi su primenjivali ove obloge svako veče po celom telu. Čuo sam da je jedna osoba, koja je patila od završnog stadijuma raka, bila spasena ovom metodom. Njegov sin je celu vreću za spavanje natopio ricinusovim uljem i tako je primenjivao nad svojim bolesnim ocem.

Budite pažljivi sa ricinusovim uljem, pošto vam ono može upropastiti svu posteljinu i nameštaj. Ja koristim velike crne kese za smeće koje stavljam ispod sebe preko čaršava. Kada primenjujem oblogu sa ricinusovim uljem na glavi, ja prekrijem ceo jastuk i zaglavlje kreveta kesama. Pri primeni ove metode, nosite donji veš i majice koji su vam manje potrebni, pošto ulje može zahvatiti i vaš donji veš, sa kojeg se fleke nikada neće skinuti.

Ako su vam potrebne obloge sa uljem za glavu, onda prekrijte glavu nekim plastičnim materijalom ili kesom za smeće odgovarajuće veličine. A onda, na glavu stavite zimsku kapu, kako bi sve stajalo na mestu. Ako isto primenjujete na svoje genitalije, koristite pelene za odrasle, sa plastičnim slojem ispod, kako se čaršav ne bi isflekao (mada će i dalje biti fleka, ali manje).

Kada vam ricinusovo ulje ostane na rukama, prvo ga obrišite papirom, a onda operite vodom, kako ulje ne bi ostalo svuda po kupatilu. Nakon što stavim obloge, a možete ih istovremeno staviti na više delova tela, ja stavim preko sebe frotir, kako se uljem ne bi ništa više isprljalo u kući.

Svi pacijenti moraju da primenjuju tretman sa hladnim čaršavom

Konačno da opišemo i tretman sa hladnim čaršavom za stvaranje veštačke groznice: jedanput dnevno se primenjuje. Od drugog ili trećeg puta ćete se navići na ovaj ili bilo koji drugi postupak, i biće vam prijatnije. NEMOJTE preskakati ovu metodu, a raditi sve ostalo.

NEMA te biljke, niti fizičke vežbe koja može da zameni ovu metodu. Ako je preskočite, samo ćete sebi naškoditi. Detaljnije o ovome pisao sam u poglavlju o vodi kao leku. Takođe, posebna uputstva za decu nalaze se u poglavlju o deci na kasnijim stranicama.

Fizičke vežbe za telo

Masirajte celo telo svakog dana, naročito stopala i obolele delove tela. Nemojte se bojati da ih dodirnete. Neka živnu malo ti delovi tela. Ne smete izbegavati delove tela koji vas bole.

Za masažu koristite naizmenično ricinusovo i maslinovo ulje. Zaboravite na ulje od pšeničnih klica. Ulje od pšeničnih klica koje je preporučivao dr Kristofer sada je možda pokvareno ili su mu dodati veštački vitamini.

Svakoga dana se dobro IZRIBAJTE. Tako se stimuliše cirkulacija limfe, a limfni sistem čini čista tečnost vašeg tela. On nema pumpu kao što je srce. To je „bela krv“ koja sadrži samo imune ćelije. Ribanje kože podstiče limfna tkiva. Isti učinak se dobija i običnim trljanjem kože, što je jedan od najboljih načina da se pokrene limfa svuda po telu.

Vežbanje: morate vežbati svakog dana. Radite bilo šta, samo budite fizički aktivni. Svakog dana povećavajte minutažu. Treba duboko da dišete i da se preznojite. Krajnji cilj jeste da budete aktivni sat vremena dnevno. Ako se izležavate, propadate. Ili još gore – umirete.

Vaš životni stav

Ričard Šulc savetuje svakom čoveku kome je dijagnostikovana neizlečiva bolest ili rečeno da je beznadežan slučaj, da uradi sledeće: ignorišite takvu dijagnozu i odmah počnite sa programom izlečenja. Ovi programi za neizlečive bolesti nemaju efekta ako u njega ne uložite sve svoje vreme i svu svoju energiju. Morate dati 110% od sebe.

Evo šta treba da uradite ili da shvatite:

1. LJUBAV – voleti i biti voljen jeste najsnažnije sredstvo pročišćenja i izlečenja organizma.

2. Budite odgovorni. Sami ste stvorili sebi problem i treba da ga se otarasite. Nikome nije bilo bolje od samosažaljevanja.

3. Lekari nisu bili u pravu, vi možete da se izlečite.

4. Oprostite svima koji su nešto loše uradili u prošlosti, uključujući i lekare. Pogledajte lična iskustva dr Kristofera o mržnji i raku, na video snimku broj 3.

Glavna funkcija vašeg tela jeste da popravlja i leči. Stoga, počnimo. NE postoje neizlečive bolesti. Postanite pozitivni, od ovog trenutka. Verujte. Počnite ODMAH.

Kada vam lekari kažu: „Ostalo vam je još šest meseci života“, šta to zapravo znači?

Kakvog uticaja imaju reči lekara na vaš imuni sistem kada vam kažu da ćete umreti za šest meseci?

- Pa, znate kako, kada počne depresija, onda i svaka funkcija imunog sistema postaje takva, one slabe.

Dakle, oni vam uništavaju imuni sistem tim rečima?

- Tako je. Tada vaš mozak šalje hemijsku poruku imunim ćelijama: „Umrećemo. Umrećemo. Prestani da se boriš“.

Šta vi kažete svojim pacijentima?

- Jedna od stvari koje kažem ljudima jeste da sve što nastane u telu može biti i izbačeno iz tela. To ih odmah natera da razmisle i kažu u sebi: „U redu, doveo sam sebe do ovog haosa, sada se mogu i izvući odatle“. Kažem im da spomenute reči njihovih lekara se odnose na one koji nastave da žive poput prosečnog Amerikanca. Lekari konvencionalne medicine ne misle na one koji se hrane biljnom hranom i koji su fizički aktivni, koji redovno pročišćavaju creva i svoju jetru. Oni nemaju pojma o tome.

Znači tako oni gledaju na to – neko će umreti za šest meseci ako nastavi da živi kao i većina ljudi što živi.

- Da, to biva tako ako nastavite da pijete po gajbu piva svako veče, gledate španske serije na TV-u, ako ne vežbate i sedite u svojoj udobnoj stolici, razmišljate o negativnim stvarima, imate zatvor poput prosečnog Amerikanca, a onda na kraju, za šest meseci umrete od raka pankreasa.

Znate šta, lekari jesu u pravu, potpuno su u pravu: takvi ljudi će umreti.

Međutim, to ne važi za one koji tad dođu kući, bace svoj televizor, izvade blender, pripreme se za pročišćavanje jetre, postanu fizički aktivni, čitaju knjige koje inspirišu, primenjuju temeljne klistire, koriste lekovito bilje, hladne i tople tuševe, i koji se drže biljne hrane. Za lekare još nije napisana knjiga o tome šta će se desiti ako budete uradili sve ovo.

Dakle, pošto nemaju pojma i pošto ne poznaju nikog ko je ovo radio, lekari kažu nekom da će umreti za tri do šest meseci.